

**CL. V. Ioannis Wamesii, I. C. Celeberrimi, In Academia
Lovaniensi Antecessoris Primarii, Responsorum Sive
Consiliorum De Iure Pontificio Tomus ...**

Wamesius, Johannes

[S.l.], 1643

De Fideiussoribus. Consilium CCCLIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98716](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98716)

sente, quæ obtinet non tantum in eo, qui simpliciter fideiussit, sed etiam in eo, qui fideiussit & promisit ut principalis; quia utrumque facit intercessorio nomine, Papen. in praxi tit. de forma libelli contra plures reos debendi in verb. beneficio novarum nu. 3. Guido vasa dec. 570. vers. sed quid si fideiussor. Et cum Reus principalis possit appellare à sententia contra fideiussorem suum lata, & de illius nullitate proponere, quia scilicet ipsius interest, ex eo, quod condemnatus fideiussor regressum habeat adversus ipsum, l. Ab executore §. alio, l. A sententia De appellat. utilis debet esse fideiussori prædicta appellatio ad consequendum effectum conclusionis, & petitionis per libellum appellatorium in hac causa propositæ.

De Fideiussoribus.

SUMMARIVM.

Fideiussor pro expensis an immobilia possidere debeat.

1. Satisfacere qui tenetur dando locupletem liberatur.
2. Locuples quis sit.
3. Fideiussor immobilia possidere non debet.
4. Satisfacens semel, iterum satisfacere an debeat.
5. Obligatio personalis personam sequitur.
6. Sententia adversus principalem lata adversus fideiussorem iudicati executioni mandari potest.
7. Satisfacere non tenetur immobilium possessor.

CONSILIVM CCCLIX.

FRIVOLA est, quæ non sine stomacho pro parte Philippi Quintæ Rei sustinetur altercatio; contra Michaelis Herlin Actorem, super idoneitate satisfactionis, quam Michael pro solis expensis, in quibus eo non obtinente victoriam in causa, condemnari posset, præstitit, dato fideiussore Clarissimo Domino ac M. Ioanne Vendevillio V. I. Doctore: ex eo capite, quod idem M. Ioannes bona Lovanij non possideat, & post datam cautionem ad Professionem in nova Universitate Duacensi assumptus, Lovanium reliquerit. Nam principio, qui satisfacere debet, satisfacit, si locupletem fideiussorem det, l. 2. in princ. D. Qui satisf. cog. l. 1. In ius vocati ut eant vel satisfaciens. Locuples autem censetur, qui id, de quo agitur,olvere potest, l. ult. §. ult. Si cert. per l. De 3. manumiss. l. Si quis locuples de manumiss. testam. Quæ autem ratione id accidat, nihil refert; sive ex bonis immobilibus; sive eo loco, quo lis agitur, sive alibi sitis, l. Si fideiussor §. si necessaria Qui satisf. cog. Nam quamvis ut is, qui satisfacere debet, à satisfactione excusetur, necessarium sit eum bona immobilia possidere, l. Sciendum Qui satisf. cog. nulla tamen lex requirit, quod fideiussor seu cautionarius, per quem satisfacatur, sit bonorum immobilium possessor. Sic quod satis in proposito sit, eum esse datum fideiussorem, qui evidenter solvendo sit, præsertim cum tantum hic agatur de cautione pro expensis judicialibus; quæ quod Reus Lovanij resideat, ad magnam aliquam summam excrecere non possunt.

Pariformiter nec altera causa ad subvertendam hanc cautionem sufficit. Constat enim & publicè notum est, D. Ioannem Vendevillum

toto mense Augusto, usque ad ferias vindemiales Lovanij resedisse, & jurisdictioni Magnifici Domini Reitoris subfuisse: ita quod idoneus omnino censeri debeat, etiam ex conveniendi facultate, d. l. 3. in princ. Nec ad rem pertinet, quod postea Lovanio abierit: nam id ad naturam cautionis alterandam nihil pertinet. Quemadmodum enim qui semel propter possessionem immobilium satisfaciendi necessitatem evaluit, postea venditis bonis immobilibus, si alioqui inops non sit, l. Si ab arbitrio Qui satisf. cog. satisfacere non cogitur; neque ei, qui semel satisfecit, prodest superveniens postea immobilium bonorum possessio; quia tempus cautionis inspicendum est, l. premit. §. possessor Qui satisf. cog. ita nec hic obesse debet Actori, quod fideiussor seu cautionarius postea alio commigret; præsertim quia personalis obligatio eum quocumque sequatur, l. 1. §. hares perempto v. Ad §. C. Trebel. & in eum sententia adversus Actorem lata, sine alio iudicii conflictu executioni mandari possit, Barr. in l. 1. D. Ind. selat; non tantum per implorationem subsidij eius iudicis & superioris, sub quo tunc idem cautionarius erit, l. Cum unus §. pen. & ibi Gloss. & Doct. de bonis aut. ind. possid. verumetiam recta via, sua auctoritate; ob id, quod per cautionem se Magnifico Domino Reitori subiecerit, & mutando domicilium seu forum ejus jurisdictioni se non subtraxerit, l. Cum quadam puella De iurisd. em. indic. Quæ facilius admittenda sunt, propter dotem vxoris dicti cautionarij, cuius respectu ipse in iudicio conveniretur satisfacere non deberet, tamquam immobilium possessor, d. l. Sciendum §. si fundus in dotem. Quod Dominis iudicibus, & omnibus in hac Universitate notissimum est; ut sine gravi iniuriâ de idoneitate dictæ satisfactionis hic disputari non possit, l. Si verb. §. qui pro r. i. Qui satisf. cog. Quod Venerabiles Domini Iudices in consideratione habere debent: ut quem præsentem coluimus, absentem mordere non videamur.

De Fideiussoribus.

SUMMARIVM.

Fideiussorem an liberet prorogatio termini per creditorem reo principali facta.

1. Fideiussor facta debitori principali prorogatione non liberatur.
2. Prorogatio duplex est, facienda solutionis & finienda obligationis.
3. Consuetudo inter mercatores, quod prorogatio facta reo in scio fideiussore eum liberet.
4. Consuetudo lege scripta potest esse.
5. Obligatio perpetua est & tempore non finitur.
6. Consuetudine mercatorum induci potest, ut prorogatio reo principali facta pro fideiussori.
7. Intellectus Carolina constitutionis de anno 1540.

CONSILIVM CCCLX.

COMMUNIS Doctorum resolutio, in c. Constitutus De fideiuss. Iason in l. 1. in fine c. De iudicis & in l. Lecta Si cer. per. & ibi Decius nu. 13. & Aleat. nu. 33. Felin. & Decius in c. Decausis nu. 3. & 7. & ibi Aug. Beronius De off. delegati, Nic. Boerius decis. 284. Archidiaconus in c. Equidem x. q. 1. Socin. cons. 21. Visi & diligenter vol. 2. Paulus